

problemer med inflationen i øjeblikket. Økonomiministeren har ved andre lejligheder lovet, at det kun er noget, der gør sig gældende i første kvartal i år. Nu må vi jo se, om det løfte bliver indfriet, eller om vi den 28. september er i den situation, at der sådan set ikke er nogen grund til at holde en folkeafstemning, fordi Danmark ikke opfylder konvergenskriterierne og derfor slet ikke kan blive medlem af Den Økonomiske og Monetære Union.

Den krone, vi har, repræsenterer derudover også dansk kultur. Danskerne har et forhold til kronen, som er næsten lige så stærkt som forholdet til vores flag. Det er der blevet gjort lidt grin med i den offentlige debat, som om det var lidt odiøst, at vi er glade for vores valuta. Men det underlige er, at når tyskerne igennem mange år har været begejstrede for deres D-mark, så er det jo blevet understreget som værende noget, der har holdt sammen på Tyskland gennem svære tider. Når amerikanerne er glade for deres amerikanske dollar, så er det jo selvfølgelig noget, der er en fordel for dem.

På samme måde er det jo en glædelig ting, at danskerne er begejstrede for deres krone. Tænk sig, om vi havde det samme tvivlsomme forhold til vores valuta, som polakkerne har haft igennem mange år til deres zloty, der mere eller mindre blev betragtet som sådan en affaldsvaluta.

Vi har en god, stærk krone, og der er ingen som helst grund til, at vi skal til at skifte den ud med en tvivlsom euro. For det at opgive kronen har en lang, lang række konsekvenser ud over bare en folkeafstemning den 28. september. Skulle ulykken ske, så ligger der foran os en kæmpe omstilling af hele det danske samfund. Alt skal laves om, og vi kan se i de andre 11 eurolande, at den omstillingsproces – selv om de foreløbig har haft lang tid til tingene – slet ikke er på plads endnu.

Man har den der forestilling om, at befolkningen i de andre lande står på nakken af hinanden og tigger og beder om at få den her nye valuta. Man kan godt sende et tv-kamerahold 400-500 meter væk fra nogle af EU-bygningerne i Belgien og optage billeder af priser, der er på både belgiske franc og euro. Det kan man godt. Men bevæger man sig lidt ud i provinsen i forskellige eurolande, så er situationen den, at det mange steder såmænd er knap nok, at man ved, at der er den omstilling af valuta. Skal vi igennem den samme proces i Danmark, hvor altting skal underlægges en omstilling til en ny

valuta, der vil koste det danske samfund kolossale summer, så er spørgsmålet, om ikke det var klogere at vente med at gøre det, til vi har visshed om, at europrojektet rent faktisk er noget, der er værd at tilslutte sig.

Derfor skal jeg gentage det argument, som jeg på vegne af Frihed 2000 havde til regeringens forslag, nemlig at vores stærkeste anbefaling er, at Danmark siger nej for tid og evighed. Aldrig nogen sinde skal vi tilslutte os. Men vi kan dog godt indlade os på en diskussion om, hvorvidt vi om 5 år eller om 10 år bør have en folkeafstemning og på det tidspunkt tage stilling til, om vi skal tilslutte os euroen, hvis euroen har bevist i praksis, at den virker. Alt det, der er sket indtil nu, er jo rent skrivebords- og tekniksnak. Der er ingen mennesker, der endnu har prøvet at have euro med rundt i lommen. Ud over den, ministeren har med ved festlige lejligheder, så har borgerne i de 11 lande jo ikke prøvet at bruge valutaen i praksis. Valutaen har ikke bevist sit værd på de internationale valutamarkeder. Lad os dog vente. Lad os beholde den danske krone, som hr. Frank Dahlgard foreslår, og hvis beslutningsforslag vi derfor støtter.

Frank Dahlgard (UP):

Tak til partiernes ordførere for deres bemærkninger og selvfølgelig især tak til ordførerne for SF, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Kristeligt Folkeparti og Frihed 2000, som jo var positivt stemt over for beslutningsforslaget, og som også kom med roser til bemærkningerne, som jo indeholder et helt arsenal af, synes jeg også selv, pædagogisk fremstillede argumenter for at holde fast i kronen og derfor afvise euroen.

Det er da fuldstændig rigtigt, som jeg tror at hr. Frank Aaen bemærkede, at her var et forslag, hvor man i virkeligheden havde lavet en slags debatpiece – eller var det fru Lene Espersen? Det er jo rigtigt. Når man ikke rigtig har nogen penge eller måske kun 5 pct. i forhold til, hvad unionspartierne har, så må man bruge de muligheder, man har som medlem af Folketinget, og en af dem var at lave dette her beslutningsforslag med fyldige bemærkninger.

Så vil jeg sige til økonomiministeren, at det er en misforståelse at tro, at jeg er imod EU-samarbejdet. Det er jeg ikke. Jeg er imod et tæt samarbejde, et tæt europæisk fællesskab. Jeg kan bedre lide Det Europæiske Fællesskab, EF, end Unionen. Men det er da klart, at der skal være et samarbejde. Jeg stemte ja til dansk deltagelse